

به مناسبت 25 نوامبر روز جهانی مبارزه علیه خشونت بر زنان

"به عنوان یک زن هیچ کشوری نمی‌خواهم، به عنوان یک زن هیچ کشوری ندارم، به عنوان یک زن کشور من سرتاسر دنیا است." ویرجینیا وُلف

رویایی در سر دارم، صدایی برای فریاد و روایتی بر ای گفتن!

فریاد دختر جوان ایلامی‌ام وقتی خود را به آتش کشید!

فریاد دختر سیزده ساله افغانی؛ وقتی که مورد تجاوز جمعی جنگ سالاران افغانی قرار گرفت!

و می‌اندیشم که چگونه راوی سرگذشت زنی بیست و دو ساله از ولایت هرات شوم که پنجه‌های

پایش با تیشه؛ توسط شوهرش قطع شد!

فریاد خاموش هفت میلیون زن فیلیپینی که سالانه راهی کشورهای دیگر برای رونق صنعت تفریح

و سرگرمی (سکس) و کار خانگی می‌شوند!

فریادی بی صدای دومیلیون دختر پنج تا پانزده ساله‌ای که هر سال وارد بازار فحشای جهانی

می‌شوند!

و می‌اندیشم چگونه راوی سرگذشت "شب‌بو"ی هیجده ساله از کردستان عراق شوم که بعد از

کتک خوردن و شکسته شدن اعضای بدنش؛ با شلیک هفت گلوله توسط همسر و خانواده وحشیانه

به قتل رسید! چگونه راوی فصل کوتاه زندگی "فرشته نجاتی" دختر هیجده ساله ایرانی؛ که سرش

توسط پدر از تن جدا شد؛ شوم! چگونه راوی زندگی کوتاه "عایشه"؛ دختر بچه سیزده ساله در

سومالی، که پس از تجاوز؛ سنگسار شد، شوم. آری! من زن سراسر جهانم، قصه گوی میلیونها

لحظه تلخ میلیونها زن! به قدمت تاریخ هزاران ساله!

این همه کافی است تا خشمی سوزان علیه این مناسبات مردسالارانه جنایتکارانه در من بجوشد،

این همه کافی است تا عزمی راسخ برای رهایی از این جهنم زن ستیز و مردسالارانه در من پا

گیرد و این همه کافی است تا رویای جهانی داشته باشم که در آن حتی یک زن تحت ستم و استثمار

نباشد!

زنان در همه جای دنیا و از هر طبقه‌ای با احتمال اعمال خشونت علیه‌شان در هر جا و هر زمانی

مواجه هستند. خشونت علیه زن "طبیعی" نیست! و امروز بیست‌وپنجم نوامبر، روز مبارزه برای

نفی خشونت علیه زنان است! و امروز بیست‌وپنجم نوامبر 2008، زنان در سرتاسر جهان بیش از

هر زمان دیگری مورد خشونت واقع می‌شوند. خشونت روانی، جسمی، کلامی و جنسی! خانگی،

اجتماعی و دولتی! خشونتی که از دیرباز بر زنان روا می‌شده است و امروز در چارچوب

گلوبالیزاسیون و در پروسه جهانی گسترده شدن سرمایه، به شیوه‌های مدرن و در قالب دموکراسی

بورژوازی، در ابعاد وسیع‌تری گسترش یافته‌است. جهانی شدن هرچه بیشتر سرمایه داری، ستم بر

زنان را تقویت کرده‌است! بنابر گزارش سال 2007 فدراسیون جهانی انجمن‌های سازمان ملل متحد

(WFUNA)، "خشونت خانگی علیه زنان همچنان ادامه دارد و تلفات ناشی از آن بیشتر از تلفات

جنگ‌های نظامی در سراسر جهان است." به گفته سازمان عفو بین‌الملل؛ "خشونت در خانواده،

بیش از ابتلا به سرطان و تصادفات جاده‌ای، عامل مرگ یا معلولیت جسمانی زنان اروپایی در گروه

سنی شانزده تا چهل و چهار سال است!" بنابر گزارش سازمان ملل متحد، "در حال حاضر جمعیت

افرادی که در چنگال برده‌داری گرفتارند، بالغ بر بیست و هفت میلیون نفر است. تجارت برده در

آفریقا هرگز به این تعداد نرسیده بوده است و اکثر قربانیان امروزی برده‌داری، زنان آسیایی هستند!"

ستم و سرکوب بر زنان پدیده‌ای جهانی است. سرمایه‌داری جهان، عامل و حافظ اصلی مردسالاری است، که خشونت بر زن جزء جدا نشدنی آن است! در هر سال حدود هفتصد هزار زن به خاطر زایمان می‌میرند، در حالی که بسیاری از این مرگ‌ها قابل پیشگیری هستند. خشونت خانگی نسبت به زنان در سال 2007 نسبت به سال 2006 در آمریکا، 10 درصد افزایش یافته است. 42 درصد از زنان آمریکایی در محل کار یا تحصیل یا خیابان مورد تجاوز قرار می‌گیرند، یعنی میانگین تجاوز در آمریکا 1/3 زن در هر یک دقیقه است و این در حالی است که از هر ده زن فقط یک زن جرأت بیان خشونت جنسی و یا جسمی‌ای که به آنها شده است را دارد. از هر پنج زن پلیس در انگلستان چهار نفر از آنها در معرض مزاحمت‌های جنسی در شیفت‌های کاری خود قرار می‌گیرند. 60 درصد از پرستاران در انگلیس از آزار و اذیت‌های جنسی بیماران مرد خود رنج می‌برند. نزدیک به دویست هزار دختر نپالی زیر چهارده سال، به عنوان برده در هند خرید و فروش می‌شوند. و ده هزار دختر روسی در اسرائیل مشغول تن‌فروشی هستند. شانزده هزار دلار، قیمت زناتی است که از کشورهای شرق آسیا به آمریکا می‌روند تا در فاحشه‌خانه‌ها کار کنند. بنابر گزارش ایونا، مرکز تحقیقات استراتژیک جهانی، از سال 2006، عراق منبعی برای قاچاق زنان و کودکان به منظور بهره‌برداری جنسی به سوریه، یمن، قطر، امارات و ترکیه است، که از مصیبت‌های جنگ به شمار می‌رود.

فحشاء به طور بی‌سابقه‌ای در ایران رشد کرده است. روزانه ده‌ها زن از طریق خودسوزی به زندگی خود پایان می‌دهند. ده‌ها زن در زندان‌های جمهوری زن ستیز اسلامی در انتظار سنگسار به سر می‌برند!

آیا این آمارها تکان دهنده نیست؟

در پروسه جهانی شدن، باورهای مذهبی در سطح جهان رشد کرده است. رشد باورهای مذهبی یعنی رشد باورهای زن ستیز پدر سالارانه! یعنی به عقب راندن هرچه بیشتر زنان، که به صورت هدفمند در هر سال توسط هشت دولت بزرگ جهان (G8) برنامه‌ریزی می‌شود. برنامه‌هایی که اجراء شدن و پیشبردش؛ مرهون زایش خشونت هرچه بیشتر در جهان، برای استثمار بیشتر مردم جهان است. که از جمله خود را به شکل بحران در روابط خشونت بار بین زن و مرد نشان می‌دهد که با رشد آگاهی فمینیستی در بین زنان این تضاد حادث‌تر هم می‌شود.

ابزار اعمال قدرت این سیستم پدر سالار سرمایه‌داری، هم اکنون بیش از هر چیز تقویت بنیادگرایی مذهبی در جهان است! جنگ است، کشتار و اشغال افغانستان و عراق است. احتمال وقوع جنگ در ایران و...، اقتصاد و فرهنگ سیاست‌های از نوع "مدرن" است که نه تنها ربطی به رهایی زنان ندارد، بلکه در پی تقویت پایه‌های خشونت در سراسر جهان علیه زنان است. مردسالاری در همه اشکال دینی و غیر دینی در خدمت یک سیستم هستند. سیستم خون آشام پدرسالاری سرمایه! ما زنان ایران که "بنیادگرایی اسلامی در قدرت" را تجربه کرده‌ایم، می‌دانیم، خشونت‌های خانگی و اجتماعی علیه زنان جدا از خشونت‌های دولتی علیه زنان نیست و در واقع اعمال خشونت، که از شیوه‌های عام اعمال قدرت مردانه در خانه، محیط کار و خیابان است، از شیوه‌های اعمال قدرت حکومت تنوکراتیک اسلامی نیز هست، تا بتواند خود را سرپا نگاه دارد. خشونت، به بردگی گرفتن و استثمار زن؛ از طریق دین، قانون، زبان، سیاست، فرهنگ، آداب و رسوم و هنر مرتباً تولید و بازتولید می‌شود و دولت که خود بزرگترین مردسالار است، حافظ و تقویت کننده این سیستم است. بنابراین مبارزه علیه هر کدام از این‌ها بدون مبارزه علیه دیگری معنی ندارد.

ما زنان ایران، امروز در پیوند با دیگر زنان جهان، در مقابل مردسالاران، جنگ‌سالاران و

سرمایه‌داران دنیا ایستاده‌ایم و با مجهز کردن خود به آگاهی انقلابی و فمینیستی، که حاصل مبارزات زنان در دو‌یست سال اخیر بوده‌است و با تکیه به این دانش و آگاهی و تجارب مبارزاتی به جهانی شدن سرمایه دارانه، بنیادگرایی دینی، ناسیونالیسم، شوئیسم و نئولیبرالیسم و فرمیسم؛ نه می‌گوییم! و برای ساختن جهانی نو، عاری از هرگونه ستم و استثمار بر ویرانه های دنیای کهن می‌جنگیم!

"به عنوان یک زن هیچ کشوری نمی‌خواهم، به عنوان یک زن هیچ کشوری ندارم، به عنوان یک زن کشور من سرتاسر دنیاست." جهانی بدون خشونت! به‌دور از فقر و بندگی! بدون تبعیض!

سازمان زنان هشت مارس (ایران - افغانستان)

نوامبر 2008